

CERKVENI GLASNIK

Izhaja zadnji teden v mesecu

ZA TRŽIŠKO ŽUPNIJO

Posamezna številka stane 2 Din.

Ob štiridesetletnici naše Vincencijeve konference.

Organizacija, ki je naši župniji prinesla največ dobrega, je pač Vincencijeva konferenca Marijinega Oznanenja. Že štirideset let vrši lepo dolžnost krščanskega usmiljenja in pot delovanja ji je še vedno na široko odprta. Poglejmo v kratkem delovanje zaslužne jubilarinje, pa jo bomo še bolj vzljubili!

Na cvetno nedeljo, 14. aprila 1889, so se na poziv preč. gosp. — tedaj župnega upravitelja — Franca Špendala zbrali pri njem gospodje: Andreas Gassner, veletovarnar in posestnik tržiškega gradu; Fortunat Kurnik, kolarski mojster; Peter Mihelač, mizarski mojster; Vincenc Theuerschuh, ključavničarski mojster; Friderik Ošabnik, diurnist; Anton Gaberc, čevljar in Rok Marčun, kaplan. V prijaznem razgovoru so ti gospodje sklenili, da ustanovijo za Trzič potrebno Vincencijevo konferenco. Obrnili so se po pojasnila na mil. g. prošta dr. Jarc-a, ki je bil vodilna osebnost Vincencijeve družbe v Ljubljani, v par sejah so preresetavali pravila, katera so do začetka junija že prejela odobrenje od oblasti in 11. junija je dobila konferenca že svoj prvi odbor. Za predsednika je bil izvoljen g. Franc Špendal, za podpredsednika g. Andreas Gassner, za blagajnika g. Friderik Ošabnik, za tajnika g. Rok Marčun. Vsi drugi gospodje, ki so bili 14. aprila na posvetu, so bili izvoljeni tudi za delavne ude. »Poziv — Aufruf«, ki ga je konferenca naslednje dni tiskanega razširila po Trziču v 250 izvodih je blagi namen konference vsem pojasnil.

Dne 19. sept. 1889 je bila konferenca že agregirana glavni Vincencijevi družbi v Parizu.

Delovati je pričela tržiška konferenca takoj. V začetku je naklajal denarne zneske kar odbor, pozneje so odborniki pobirali darove pri priglašeni dobrotniki. Konferenci je postal naklonjen ves Trzič. Delavci so postajali potom konference naklonjeni potrebnejšim z manjšimi doneski, posestniki in kar po vrsti imenitnejši Trzičani niso nikdar pozabljali na konferenco. Da so jo zlasti od vsega početka izdatno podpirala tovarniška podjetja in predvsem družina Gassner, kakor tudi Glanzmann, to bodo pričali skrbno ohranjeni zapisniki še poznim rodovom.

Seje je imela prvo dobo konferenca vsak teden. Tako so odborniki razpravljali o vsakem pomoči potrebnem slučaju takoj. Podpora je pa delila konferenca tedaj le v živilih. Moko so merili potrebnim na bokale, kavo navadno na osminko kilograma, zabelo na četrto, sladkor na pol kilograma, ob praznikih so pa tega in onega reveža razveselili tudi s kakšno pol kilograma mesa. Dobili so podpiranci listke potom katerih so lahko potem v katerikoli prodajalni kupili živež. Take listke ali znamke imajo še danes nekatere konference.

Že prvo leto obstoja je konferenca videla kako obširno polje ji bo vedno v Trziču odprto. Tudi se je že prvo leto oglašila dobra oseba, ki je na tihem darovala konferenci 500 goldinarjev, da bi potrebna ustanova mogla sčasoma priti do kakšne hiše. Denar je bil naložen v hranilnico in je tvoril podlago poznejšim zbirkam in načrtom za hišo dobrodelnosti v Trziču.

Dne 9. junija 1890 je konferenca imela visok obisk. Takole poroča zapisnik seje tistega dneva: »Danes so prevzvišeni naš višji pastir Ekselencia knezoškof ljubljanski dr. Jakob Missia na svojem birmovanjskem potovanju iz Leš v Križe se tudi pri nas v Trziču oglasili. Ogledali so si novi župni dvorec in kako zidanje napreduje. Med drugim so se pa tudi zelo zanimali za našo Vincencijevo konferenco. Blagovolili so pogledati zapisnike naše družbe, pa tudi ravno k seji došle ude so s prijaznimi besedami razveselili in jih spodbujali, naj z veseljem delujejo v še večji prospeh te tako koristne družbe. Poslednjič so vsem delavnim udom sveti blagoslov podelili.«

Konferenco je takoj v začetku zlasti vzljubil g. Andrej Gassner. Njegova dobrotljiva roka je sama silno veliko darovala in zbirala je večje zneske v duhu krščanske dobrodelnosti tudi drugod. Leta 1890 je na pr. na letovanju pridobil dobro osebo za to, da je za sklad hiše Vincencijeve konference darovala lepo vsoto 400 goldinarjev.

(Dalje prihodnjic).

Proslava štiridesetletnice Vincencijeve konference.

Ta proslava se vrši v nedeljo 2. junija po večernicah, nekako ob pol štirih popoldne, v dvorani Našega doma. Vršijo se novi, lepi nastopi varovancev na Skali po sledečem sporedu:

1. Pozdrav male Zorke.
2. Trobentice so se zbudile. — Rajanje s petjem malih.
3. Nastop malega peka in zdravnika-mazača.
4. Nagovor predsednika.
5. Lampijončki v krogih rajajo.
6. Mačice imajo tudi šolo.
7. Cvetlični venček za jubilejno leto. — Sestavljen za štiridesetletnico v treh kratkih dejanjih.

* *

Nastopi naših varovancev so bili še vedno nekaj izredno lepega in novega. Upamo, da bo to tudi letos. Zadnji dve leti je bil pri podobnem nastopu v dvorani silen naval. Vzdržavati red je bilo kar nemogoče. Ker ni bilo določene vstopnine je imel pač vsak gledalec enako pravico in tudi obzirnost rediteljev je bila na mestu. Izražena je bila pa vedno želja, naj bi bile tudi za te prireditve izdane vstopnice. To se bo letos zgodilo, da bo mogoče vzdržati v dvorani red. Vstopnina ne bo previsoka, pa saj pojde v dober namen. Pridite dobrotniki, da se vam varovanci poklonijo!

Proslave na dan 2. junija naj bi se udeležili predvsem odrasli. Za majhne otroke bodo lepi prizori posebej ponovljeni na nedeljo prvega sv. obhajila, to je 23. junija. Za proslavo 2. junija dobite vstopnice lahko v predprodaji pri ge. Tavčarjevi. Izdatek za posebna vabila bo konferenca letos prihranila. Naj velja vsem kar ta razglasitev!

Izredno sveto leto 1929.

Sveti Oče Pij XI. so v letošnjem letu zlatomašnik. Proglasili so za to priliko izredno sveto leto za ves katoliški svet. To pa predvsem zato, da vsi združimo molitev k Bogu v zahvalo in prošnjo za pomnoženje naše vere in za čednostno življenje vseh vernikov. V skrbi za zveličanje svojih neumrjajočih duš povzdignimo svoje molitve v tem izrednem svetem letu k Bogu in črpajmo milosti, ki nam jih Sveti Oče, kot čuvar zakladov božjih milosti, naklanjajo.

Pogoji za prejem svetoletnega odpustka so sledeči:

1. **Obisk treh cerkev** ali javnih kapel z mašnim dovoljenjem. — V Trziču so določene farna cerkev, cerkev sv. Andreja in cerkev sv. Jožefa. Ako hoče kdo sam opraviti te tri obiske, mora vse tri cerkve obiskati po dvakrat. Če se pa vrši obisk teh treh cerkev v procesiji pod vodstvom duhovnikov, zadostuje le enkratni obisk treh cerkev. To se bo v naši župniji zgodilo. Rad pa bi, da bi bila do te prilike cerkev sv. Andreja že bolj urejena. Čas teh procesij bomo pravočasno oznanili. Če kdo v naši župniji začeta obiskovanja ne more dokončati, sme to obiskovanje nadaljevati kje drugje, a le v cerkvah, ki jih župnik dotičnega kraja določi za obiskovanje.

Za jubilejni obisk ne velja udeležba pri zapovedanih sveti maši ob nedeljah in praznikih, pač pa vsak obisk cerkve razen udeležitve pri zapovedani službi božji, torej tudi če kdo gre k drugi sv. maši, k večernicam ali drugim pobožnostim v cerkev.

2. **Molitev po namenu svetega Očeta.** — Pri vsakem obisku cerkva je treba moliti po namenu svetega Očeta. Ti nameni so predvsem razširjanje svete vere, нравni prerod, sveto življenje duhovnikov, izpreobrnjenje grešnikov, krivovercev in razkolnikov, mir in sloga vseh vladarjev. Ta pogoj se najlažje izpolni tako, da se pri vsakem obisku molijo po namenu svetega Očeta petkrat Oče naš, Češćena Marija in Čast bodi.

3. **Strog post** ob dveh dneh, ob katerih sicer ni zapovedan post. Treba je torej ob dveh dneh izven že zapovedanih postnih dni si pritrpati pri jedi in obenem se zdržati mesa in mesne juhe.

4. **Sveta spoved in sveto obhajilo.** Za velikonočni čas zapovedano sv. obhajilo in s tem združena sv. spoved ne velja za prejem svetoletnega odpustka.

5. **Miloščina.** Vsak vernik, ki hoče biti deležen odpustka, naj po spovednikovem nasvetu ter po svoji možnosti in gorečnosti da nekaj miloščine za kakšno dobro delo, zlasti za širjenje in ohranitev svete vere.

* * *

Ako kateri verniki iz kateregakoli pravičnega vzroka ne morejo izpolniti kakšnega navedenih pogojev ali tudi ne vseh po predpisu, morejo jih teh oprostiti spovedniki s tem, da predpisana dela spremenijo v kakšno drugo dobro delo. To velja posebno za bolnike, stare ljudi, ki se ne morejo udeleževati procesij.

Spovedniki imamo v svetem letu posebna pooblastila, da moremo dati odvezo tudi od večine grehov, kateri so sicer škofu ali papežu pridržani. Te pravice pa moremo spovedniki uporabljati samo pri onih, ki se resno hočejo udeležiti milosti svetega leta in opraviti zapovedana dobra dela.

Odpustek svetega leta morejo verniki dobiti zase ali za duše v vicah ne samo enkrat, ampak večkrat, tolikokrat, kolikorkrat opravijo zapovedana dobra dela.

Leta 1925 so sv. Oče druge odpustke preklicali v tem pomenu, da se jih tedaj nismo mogli udeleževati zase, pač pa smo jih mogli naklanjati le dušam v vicah. Za letos udeležba drugih odpustkov ni omejena. Sv. Oče so vrhu tega še dovolili odpustek 7 let in 7 kvadraten vsem vernikom tolikokrat, kolikorkrat po papeževem namenu pobožno molijo pred Najsvetejšim, tudi če ni izpostavljeno; obmem pa tudi ne prenehajo drugi odpustki, ki so za to molitev že od prej dovoljeni. Kdor pa ves teden vsak dan

pride molit Najsvetejše, more dobiti popolni odpustek pod navadnimi pogoji.

Svetoletne procesije bomo imeli v Trziču, ko bodo to bolj dopuščala popravila pri cerkvi sv. Andreja. Vse potrebno bo razglašeno sproti tudi s prižnice.

Birma v Trziču.

Važen dogodek cerkvenega življenja so za vsako župnijo birmanski dnevi. Upravičeno. Na apostolski svoji poti tedaj škof, naslednik Kristusovih apostolov, deli lepi in pomembni zakrament svete birmе, nadzoruje versko življenje duhovnikov in vernikov, bodri, hvali, če treba tudi graja, pa vse z namenom, da bi vsi bili dobri Kristusovi prijatelji. Kako pomemben je tak obisk za vsako župnijo! Ni čudno, če se vsa župnija za tak obisk pripravlja in če izkazuje ob takih dnevih delilcu božjih milosti svoje spoštovanje.

Letošnji birmanski dnevi, od 3. do 5. maja, so bili za Trzič tako lepi kot res morebiti še nikdar ne. Par stvari naj bo omenjenih, ne v baharijo, ampak potomcem v vednost, nam pa zato, da srčna čustva, ob tem vzbujena, ne zamro.

Škof pride obiskat vso župnijo, vse vernike. Tega naj se vsi zavedajo. In to je bilo letos pri nas. Vsa župnija je prevzvišenega nadpastirja pričakovala, pozdravljala in vedno spremljala pri vseh opravilih. — Dekleta so skrbno umile cerkev in na mnogih krajih napletle toliko vencev, da je bilo v župni cerkvi in pri slavalokih ter mlajih zares lepo. — Žene so prevzele skrb za okras oltarjev. Niso še oveneli dragoceni nageljni od Velike noči, že je bilo treba zopet zbrati veliko vsoto za še bogatejšo okrasitev za birmanske dneve. Majniška Kraljica pač te požrtvovalnosti ne bo pustila nepoplačane! — Fantje in možje so oskrbeli in postavili številne lepe mlaje, pritrjevali so slavaloke, oskrbeli so mogočno streljanje in pritrkavanje. Zopet vse z največjim veseljem. — Vrli Bistričani so posebej brezplačno navozili peska, da je bilo na pokopališču in pri cerkvi vse nanovo posuto. — Vedno požrtvovalni Dolinci so se z dovažanjem mlajev kar vrstili, a za svoja slavaloka jih je naklonila tudi Bistrica in Sv. Ana.

Sprejem prevzvišenega nadpastirja je bil naravnost sijajen. Čez trideset konjenikov, večinoma v narodnih nošah, nekaj kolesarjev, od patronata g. Leo Gassner, oba gg. cerkvena ključarja, vsi ti so sprejeli prevzvišenega na meji župnije. Na vozu patronata se je potem visoki cerkveni dostojanstvenik peljal v mesto, ko so se na čelu sprevođa oglašale fanfare in ko ga je iz dalje že pozdravljalo slovesno pritrkavanje zvonov, grmenje streljanja in plapolanje zastav, v katere je bilo odeto vse mesto. Na glavnem trgu je pozdravil Prevzvišenega župnik, ga. baronica Born, g. mestni župan Lončar z mestnim odborom, gg. sodni predstojnik Černoš, poštni upravnik Javor, postajenačelnik Beravs, vodja okrožnega urada Nosan, starejšina finančne kontrole Vidmar, vsi s svojim uradništvom; dalje g. dolinski župan Meglič z odborniki, gg. ključarji podružnic, polnoštevilna tržiška požarna bramba in godba prosv. društva sv. Jožefa, ki je izpred cerkve sv. Andreja pošiljala svoj stumni zvočni pozdrav Prevzvišenemu že, ko smo ga zagledali na dolnem koncu trga. Da je bil že na trgu gost špalir ljudi, ni treba posebej omenjati.

Druga polovica lepih pozdravov se je vrstila od mosta sv. Janeza do župne cerkve. Pozdravi so bili vsi novi, nalašč za to priliko sestavljeni. Ljubko je pozdravila deklica osnovne šole Štrumbli; že dve njeni sestri sta v prejšnjih letih tudi vršili to častno nalogo. Pomembno je pozdravil učenec meščanske šole Mušič; pozdrav je bil drugi dan po želji Prevzvišenega izročen tudi napisan. V čast učiteljstvu bodi povedano, da se je sprejema udeležilo s svojimi učenci vred. Nato so sledili pozdravi številnih naših prosvetnih in cerkvenih organizacij, za katerih lepo razvrstitev je prostor

pred cerkvijo kar premajhen. Po blagoslovu z Najsvetejšim v cerkvi, je pričelo deževati. Kot bi nas preje nebo čakalo.

Po šmarnicah je bila pred župniščem podoknica Prevzvišenemu. Preko tisočeri glav navzočih Tržičanov so se razlegali glasovi in zvoki pevcev in godbe našega prosvetnega društva. Po lepi podoknici je zopet pričelo deževati.

Drugi dan 4. maja je zaobljubljen praznik naše župnije v čast sv. Florijanu. Prevzvišeni so maševali osmo sv. mašo, ob devetih so pa v svojem škofovskem ornatu vodili običajno procesijo. Izredno lepo je bila urejena in silno dolga. Prevzvišeni so bili z duhovščino še pred gradom, ko so se prvi že vrnili v cerkev, pa je bilo še zadaj veliko ljudi.

Po slovesni sv. maši, ki je bila po procesiji, se je vršil obisk Skale, Rokodelskega doma in Dekliškega doma. Povsod je bila hišna družina zbrana s svojimi gospodarji na čelu in povsod so bili pristrčni pozdravi.

Popoldne so obiskali Prevzvišeni s svojim spremstvom vse razrede osnovne in meščanske šole. Odgovori so bili v obeh šolah kar zelo dobri.

Birmanska nedelja, 5. maja, nas je pozdravila v polni majniški lepoti. Petnajst gg. duhovnikov je spremljalo Prevzvišenega v cerkev, kjer so se vršili vsi obredi kar najlepše. Čast posebno pevskega zboru, ki je pel vse pesmi nove in požrtvovalnemu našemu orkestru, ki je petje tako lepo spremljal. Nihče navzočih ni štedil s pohvalo, pa naj tudi Bog, kateremu v čast je vse to bilo, nakloni svoje plačilo!

Birmancev je bilo 377. Po številu jih ni bilo v nobeni župniji obširne kranjske dekanije toliko.

Popoldne so odšli Prevzvišeni v Lom, kamor so jih spremlili naši konjeniki in številni meščani.

Vsem, prav vsem, ki so pripomogli na en ali drug način, da so bili ti dnevi tako mogočno slovesni, bodi Bog plačnik, kateremu pravzaprav velja vsak naš korak in gib!

Grobovi.

† Ana Gassner.

Na letošnji praznik svetega Jožefa, patrona umirajočih, je zatisnila svoje blage zemeljske oči visokorodna gospa Ana Gassner. Le tri leta je preživela svojega dobrega soproga, čigar ime je neizbrisno združeno z razvojem Tržiča in posebej naših katoliških dobrodelnih naprav. Čez trideset let je blagopokojna živela v Tržiču, pa mu je bila tudi s svojim g. soprogom vred prelep zgled krščanskega življenja in dobrotelne srca. Vredna je vsekakor spominjskih besed v našem župnem listu.

Po rodu je pripadala pokojna gospa stari rodovini Heppergerjev, ki so bivali prvotno v severni Tirolski, a so že pred stoletji utrdili svoje domovanje v lepem tirolskem mestu Bozen. Rodbina je bila vedno zelo ugledna in spoštovana, pa tudi verna. Dva mestna župana je izbral Bozen iz nje in eden od teh, stari oče blagopokojne, je vodil mestno upravo v težkih časih francoskih okupacij (1809).

Ko je pred nekako 300 leti razsajala po Evropi kolera, so se preselili Heppergerji na pobočje gričev nad mestom in v kraju Oberbozen (1200 m) so si napravili lepo bivališče in stalno letovišče. Tu je mala Ana zagledala luč sveta dne 17. julija 1843. Od devetih otrok svojih staršev, katerih se je le eden v nežni mladosti preselil k nebeškim angelom, je bila najstarejša. Iz krepke, trdne rodovine je izhajala in stroga, pametna vzgoja jo je že mlado nagnila na pravo pot trdega zemeljskega potovanja.

Otroška in prva dekliška leta je preživela v svojem rojstnem kraju, ki je znan po lepoti svojih gora in po ljubečnosti svojih vinogradov. A kmalu je morala zapustiti domačijo, da dobi primerne izobrazbe za življenje. Na južnem Bavarskem ji je samostan sester v Peuerbergu postal drugi dom, ki naj bi poglobil njen, že v domači družini lepo negovan verski čut, na drugi strani pa je moral izrabiti tudi

njeno čudovito naravno nadarjenost in čut za praktično življenje. V tem samostanu sta ob njenem času bivali tudi dve rodni sestri blagopokojnega gospoda Andreja Gassner. Ti dve sta mlado Ano tudi uvedli v znanje s svojo družino in tako tudi z njenim bodočim soprogom.

Po dovršenih študijskih letih v samostanu je bivala doma. Pod vodstvom skrbne in ljubeče matere se je uvajala v gospodinjstvo, bila je pomočnica pri vzgoji mlajših bratov in sester, uvedena je bila pa tudi v občevarje z mnogimi odličnimi rodbinami. Večkrat je v tej dobi pohitela tudi v Rim, kjer je bila gost prijateljske družine. Tu je imela dosti prilike opazovati hitro vrvenje in življenje sveta. A ostala je nepokvarjena, zvesta skrbni rodni vzgoji in predvsem verskim načelom.

Prvi njen snubec je bil — protestant. Prav nič ni plemenite mladenke motilo lepo stanovsko stališče tega ženina, različnost v najvažnejši stvari, v veri, ji je narekovala, da ga je gladko odklonila.

Te odločitve ni nikoli obžalovala. Saj ji je pa dobri Bog tudi odločil za zakonskega spremljevalca skozi življenje nadvse dobrega moža, blagopokojnega g. Andreja Gassner. S tem je nastopila skupno pot srečnega življenja dne 17. julija 1875. V letu zlate poroke 1925 je bilo to lepo, skupno življenje dveh zlatih src končano, ko je dobri soprog zaspal v Gospodu.

Družina Heppergerjev je rodila celo vrsto pravnikov, zdravnikov, profesorjev, duhovnikov. Mlada gospa Ana je pa s poroko z veletovarnarjem stopila popolnoma v nov krog. Tudi je morala premagati znano ljubezen Tirolcev do gora, treba ji je bilo namreč domačijo zapustiti. A Bog je zvezal dve plemeniti srca in kar se izvrši po božji volji je gotovo v srečo in blagoslov.

Prva leta po poroki so vedla mladi par v Egipt, potem sta si pa ustvala domačijo na Angleškem. Lepo je uredila mlada gospa domačijo in pri tem ni pozabila nikdar na Boga in na navade verne svoje rodovine. Na sveti večer so stale v Gassnerjevem domovanju poleg božičnega drevesca tepe jaslice, kar je bilo v angleških krogih tedaj nekaj nepoznanega.

(Dalje prihodnjic.)

Razširjajte Cerkveni Glasnik!

Viktor Kragl (sestavil po zapiskih svojega očeta, † nadučitelja J. Kragl-a).

Tržiška šola.

(od svojega početka do leta 1905).

(Nadaljevanje).

Krajni šolski nadzorniki v tej dobi pa so bili: župnik Rihard Frank (do l. 1880), tovarnar Karl Mally (do 1893. l.), župnik Franc Špendal (do l. 1903), deželnosodni svetnik dr. Kladva Janez (do l. 1904) in v seji okr. šol. sveta dne 12. okt. 1905 je bil na zadnji predlog nadučitelja Kragla, kot člana okr. šol. sveta, vnovič imenovan krajni šol. nadzornikom duhovni svetnik župnik Franc Špendal.

Do l. 1870 so tržiško šolo večkrat nadzorovali okrožni šolski nadzorniki in dekani kranjske dekanije.

Kot deželni šolski nadzorniki so tržiško šolo nadzorovali: Do l. 1883 Rajmund Pirker; do oktobra 1900 dvorni svetnik Jožef Šuman; do l. 1903 profesor in ravnatelj učiteljska Franc Hubad in od l. 1903 prof. Franc Levec. Med Pirkerjem in Šumanom je bil do l. 1890 dež. šol. nadzornik prof. Jakob Smolej, ki pa tržiške šole nikoli ni nadzoroval.

Okrajni šol. nadzorniki pa so bili od leta 1870 dalje do l. 1905: Dekan Matevž Kožuh, profesor Franc Krašan, nadučitelj Mihael Kuster, profesor Henrik Pirker, ravnatelj Andrej Žumer in nadučitelj Ferdinand Kalinger.

Večkrat je prisostvoval šolskemu pouku na tržiški šoli z velikim veseljem, zanimanjem in priznanjem okrajni glavar in predsednik okr. šol. sveta deželnovalni svetnik dr. Mihael Gsettenhofer.

V tržiški šolski okoliš so bili všolani otroci iz Tržiča, od sv. Katarine in iz Bistrice. Kako je število šoloobiskujočih otrok naraščalo tekom let, nam pojasni sledeči pregled:

V šolskem letu:		1867/68	1884/85	1890/91	1900/01	1904/05
Deška šola	I. razred	37	48	62	51	56
	II. "	53	45	73	62	63
	III. "	35	31	50	58	61
	IV. "	29	27	43	51	60
šoloobiskujočih dečkov		154	151	228	222	240
Dekliška šola	I. razred	58	50	58	52	60
	II. "	23	43	59	59	62
	III. "	32	40	49	53	65
	IV. "	15	21	32	57	55
šoloobiskujočih deklic		128	154	198	221	242
število vseh šolarjev		282	305	426	443	482

Obiskovanje šole je bilo v Tržiču v obče prav redno in hvalno, kar je gotovo v ponos skrbnim tržiškim starišem.

(Dalje prihodnjič.)

Oznanila za junij.

2. Nedelja v osmini praznika presv. Rešnjega Telesa in prva nedelja v mesecu. Prva sv. maša z blagoslovom kot vso osmino praznika. Pred I. sv. mašo je skupno sv. obhajilo za moše in fante, ki naj ta dan pač v obilnem številu pristopijo k mizi Gospodovi v čast presv. Srcu Jezusovemu, kateremu je mesec junij posvečen. Druga opravila kot navadno.

6. Pričetek tridnevne na čast presv. Srcu Jezusovemu. Zvečer vsak dan tridnevne ob 8. uri litanije Jezusovega Srca z blagoslovom.

7. Praznik presv. Jezusovega Srca in prvi petek v mesecu. Ob 6. uri je sv. maša z dvema blagoslovoma. Ta dan je mogoče prejeti popolne odpustke. Pogoji: prejem sv. zakramentov, sv. obhajilo bodi zadostilno; nekoliko premišljevanja o dobrotljivosti presv. Srca in molitev v namen sv. Očeta.

9. III. nedelja po Binkošti in slovesno praznovanje praznika presv. Srca Jezusovega. Sv. maša ob 6. in 10. uri z blagoslovom. Po pridigah pravna molitev k presv. Srcu, napovedana od svetega Očeta. Popoldne ura molitve in pete litanije Jezusovega Srca.

16. IV. nedelja po Binkošti. Duhovna opravila kot vsako nedeljo.

21. Sv. Alojzij. Ob 8. uri šolska sv. maša.

21., 22., 23. Tridnevna za dekliško Marijino družbo. V petek in soboto zvečer ob osmih litanijah in po litanijah govor za družbo, v nedeljo slovesno praznovanje praznika Marije Vedne pomoči s skupnim svetim obhajilom zjutraj in s slovesnim shodom in sprejemom v družbo popoldne.

23. V. nedelja po Binkošti. Pri osmi sv. maši slovesno prvo sv. obhajilo otrok. Prvoobhajanci naj

se zberejo do tridešt na osem na župnijskem dvorišču, da se uredijo za slovesen uhod v cerkev! Popoldne je namesto krščanskega nauka raz prižnice izpraševanje prvoobhajancev v cerkvi. Tudi mnogi odrasli dobijo pri tem primeren pouk!

24. Praznik sv. Janeza Krstnika. Ob 8. uri sveta maša na Kofcah, kjer je temu svetniku kapela posvečena.

28. Vidov dan. Ob 8. uri slovesna črna sv. maša z leviti za vse, ki so padli za vero in domovino.

29. Sv. Peter in Pavel. Zapovedan praznik. Ob 6. in 10. uri sv. maša z dvema blagoslovoma, ob 10. uri peta. Popoldne litanije vseh svetnikov.

30. VI. nedelja po Binkošti. Službe božje kot navadno.

Popoldanska služba božja se ob nedeljah in praznikih vrši zopet redno popoldne.

Shodi cerkvenih organizacij v mesecu juniju: za tretji red: 2., za Marijino družbo žena: 9., za Marijino družbo fantov: 16., za Marijino družbo deklet: 21., 22. in 23.

Šolska sveta spoved: Za dečke osnovne šole: 4., za deklice osnovne šole: 7.; za meščansko šolo: 11.; za šentansko šolo: 17.; za prvoobhajance: 22.

Na Kofcah bo junija sv. maša v nedeljo 16. junija ob devetih in v ponedeljek na praznik sv. Janeza Krstnika 24. junija ob osmih. Če se zgodi kakšen tuj gospod, ki bo maševal na nedeljo bo oznanjeno, oziroma naznačeno na deski pri sv. Andreju. Na mašni opremi ima kapela na Kofcah še precej dolga. Zato bodi pušča ob priliki sv. maši priporočena!

To in ono.

Udje bratovščine sv. Rešnjega Telesa naj prinesejo letne doneske tekom junija v župno pisarno. Kakor je znano se iz prinesenih doneskov izdeluje cerkvena obleka, ki jo dobivajo predvsem revne cerkve v naši škofiji. Tudi naša župna cerkev je tekom let dobila že lepe stvari od bratovščine. Glavni namen je pa seveda češčenje sv. Rešnjega Telesa. Bratovščina bodi toplo priporočena!

Na praznik sv. Trojice imamo Tržičani sv. mašo s pridigo pri Mariji pomagaj na Brezjah. Zberemo se po pol osmi uri pri studencu pod Brezjam, nato gremo pa skupno v cerkev kjer bo ob osmih naše farno opravilo. Z nami pojde tudi naša godba in cerkveni pevski zbor.

Nagrade varčevalcem. V nedeljo 12. maja je imela naša »Hranilnica in posojilnica« občni zbor. Bilanca je pokazala zopet znaten napredek, promet v tej popolnoma varni zadrugi je vedno večji. Razveseljivo je, da zbira hranilnica zlasti velik krog manjših hranilcev. V smislu lanskega razglasa so bile po občnem zboru izvele tudi nagrade. V zavite listke so bile napisane vse številke hranilnih knjižic, ki so imele 30. junija naloženih en tisoč dinarjev. Po občnem zboru je izvele od številnih listkov član nadzorstva vprico vseh zborovalcev sledeče številke: 2442, 3042, 3215, 3129, 3103, 2200, 2172, 2675, 730, 2735, 2970. Med imetelje hranilnih knjižic teh števil se razdeli dva tisoč dinarjev tako, da dobi najprvo izveleca številka 2442 en tisoč dinarjev, vse druge številke pa po sto dinarjev. — Enake nagrade bodo razdeljene tudi ob občnem zboru leta 1930. Pogoji, da kdo pride vpoštev: Do prvega novembra letošnjega leta mora imeti vloženi na hranilni knjižici ali na tekočem računu en tisoč dinarjev. Novi varčevalci bodite pridni!

Vincencijski konferenci sta darovala po želji pokojne g. matere gg. Andreas in Leo Gassner Din 3000.— in vsak v svojem imenu po Din 1000.—. Bog bodi plačnik!

Namesto venca na krsto pokojni gospe Antoniji Mally je darovala usnjarska zadruga »Runo« Vincencijski konferenci Din 250.—. Bog povrni!